

SUPLIMENT LA ROMANU

SÂMBĂTĂ 11 APRILIE

Amandament la projectul Guvernului

PROIECT Ū LEGE RURALA

CAP I.

Despre desființarea îndatoririlor silite dintră proprietății și sătenii cultivatori.

Art. 1. Tote leguiurile până acum în vîgor prin care se regula reciprocile îndatoriri dintre sătenii cultivatori și proprietari, sunt și rămân desființate îndată după punerea în lucru a legei de față.

Art. 2. Tote sarcinile, tote îndatoririle silite, impute proprietăței și sătenilor cultivatori prin legile anterioare, sau alte hrisive sunt și rămân desființate odată pentru tot d'aura în totă întinderea României.

Sătenii cultivatori și proprietari de pămînturi, remani liberi a-și regula interesele lor, numai prin tocmai de bună voie, și cu caracter timpuralui.

Art. 3. Monopolurile de beuturi, măcelărî (căsepii) brutării (pitării) și alte asemenea ce există până acum pe vîtrele satelor, se desființă odată pentru tot d'aura.

Art. 4. Odată cu desființarea îndatoririlor de mai sus, proprietarii de moșii priimesc pentru acela o despăgubire equivalentă, responsă și garantată în modul ce se va statornici mai jos.

Art. 5. Sătenii cultivatori supuși astă-dîi clacelor (pontului) și îndatoririlor de mai sus, carii ar voi să conserve în a lor deplină proprietate locurile ce statornic se dau unei familii de legile în ființă, aș. dreptul a deveni deplini proprietari;

1. Pe locurile de casă și grădină ce ei avėu în puterea legilor în ființă și anume 400 st. pătrați la câmp și 300 st. pătrați la munte pentru România de dincöce de Milcov; și 360 st. pătrați pentru România de dincolo de Milcov.

2. Pe locurile de arătură, de islaz (imaș) și finață ce e avea statornicu în virtute legilor astă-dī în finață și anume: patru pogone cincispre-dece prăjină pentru România de dincōce de Milcov, și doă fălcă și jumătate pentru România de dincolo de Milcov.

Modul și condițiunile cum se liberă titlu definitiv de proprietate, se stabilesc la Cap ...

Art. 6. Cultivatorii cari nu ar voi a conserva în a lor proprietate tōte locurile cuprinse în art. de mai sus, pot conserva numai parte dintr'însele, sau numai pe cele pentru cassă și grădină.

Acolo însă unde un cultivatoriu s'a aflat possedând în tōmna anului 1863 mă puțin pământ de către rătat la art. 5, proprietarul nu va fi indatorit de a ceda în a sa proprietate de căt acel pământ.

Art. 7. Daca cultivatorii săteni nu voesc a priimi în a lor deplină stăpinire locurile arătate mai sus, și nici a face pentru acele pămînturi cu proprietarii moșieror pe care ei sunt astă-dī statonicii, alte tocmai cu caracteru timpuralu și de bună voie, liberi sunt de a se strămuta dupe acele moșii, dupe ce ei vor fi plătit tōte datoriele loru către proprietar și comună.

In asemene casu liberi sunt de a se desface de casele și sădirile făcute de dinși și a se strămuta.

Art. 8. Locurile din sate cuprinse de strade de stabilimente comunale, precum și locurile trebuitore de biserică, de cimitire, de scôle, de pătule, se vor însemna și se vor da în proprietatea comunelor fără despăgubire acum o dată pentru tot d'aura.

Locurile din intrul satelor sau ale comunel, sau ale particularilor, vor trebui să fie îngrădite și bine întărite.

Art. 9. In comunele unde nu se află alt mijlocu de adăpat vitele și se va găsi un iaz (heleșteu) în vatra satului, locuitorii vor avea dreptul a-și adăpa vitele, dând proprietarului iazului ajutoriul cuvenit pentru întreținerea iazului în bună stare.

Art. 10. La moșiele strimte unde voind cultivatorii săteni a priimi pămînturi în deplină proprietate, nu ar remînea proprietariului cel pucin a treia parte din totalul locurilor cultivable, acolo se vor reduce pogonele cultivatorilor în proporțiunea celor două treimi a locurilor cultivable. În tot casul însă, locurile cuvenite pentru casă și grădină, nu vor putea fi reduse.

Când locuitorii cultivatori se vor împroprietări pe mă puține pămînturi de căt cele arătate la art. 5, despăgubirea ce ei vor trebui se plătescă, se va scădea în analogie.

Art. 11. Nevolnicii clăcași, sau văduvele fostilor clăcași cari se află în comunele rurale, însă numai au pămînturi de hrană, potu deveni proprietari pe locurile cuvenite pentru cassă și grădină în condițiunele celor-laltei clăcași.

Art. 12. Toate pămînturile de exploatație trecute în proprietatea țerranilor de vor fi împărtăsite în mai

Amendament la Art.

Amendament la Art. 17.

Amendament la art. 3.

Amendament la art. 4.

Amendament la art. 7.

Amendament la art. 8.

Amendament la art. 12.

multe părți, se vor aduna la unu locu, pre căt se va putea, și se vor delimita.

Acăstă lucrare se va face prin înțelegere intre proprietari și comună. La casu de neînțelegere, se va forma o comisiune compusă de Primariul comunei și unu reprezentat al proprietarului. Când și acăstă comisiune nu se va înțelege, și nu va putea numi unu supra arbitru, unu membru al Comitetului Permanent al judeciului, tras la sorti, este de dreptu supr-arbitru.

Art. 13. Când casele și grădinele locuitorilor cultivatori sunt împrăștiate, ele nu se pot stremuta și intru ni la unu locu de căt printr'o liberă înțelegere intre proprietar și cultivator, sau printr'o otârire luată de comună, în unire cu proprietariul pentru considerațuni de igienă sau de siguranță.

Daca sunt piedici materiale cu intinderea locului cuvenit pentru cassă și grădină, să nu se pótă da la o laltă, proprietari și cultivatori se pot învoi a se sta tornici parț din aste locuri și în altă localitate deosebită,

Acolo unde sunt cotune resipite și despărțite de comună pămînturile date locuitorilor din cotune, se vor intr'uni precăt se pote, cu locurile locuitorilor comunei;

Art. 14. Locurile cuprinse de pometuri ale țerranilor se numără în locurile ce ar trece în proprietatea loru

Pentru pometurile ce trecu peste aceste locuri, se va urma după învoelii

Art. 15. Pentru viele ce cultivatori stăpînește pe te intinderea dată lor de acăstă lege pentru cassă, și qmă și îngrăditura ei, și intru cătă aceste vii nu intră în locurile de pășiune, finață și arătură trecute în proprietatea țerranilor, se va urma și în viitor după ceprinde rea vechilor legiuiri ori alcătuirelor de bunăvoie.

Art. 16. In curgerea termipulu de la promulgare și pînă la punerea în lucrare a acestei legi, fie-care clăcaș e dator, a declara daca vroesce a priimi în deplina proprietate pămînturile cuprinse în Art. 5 A căstă declaratie o va face către sub-Prefectura locală.

Sub-Prefectul, va înainta îndată cererea către Prefect, și acesta va incunoscinția pe Ministrul de Finanțe.

Acel cultivatori cari nu vor face cererile în curgerea timpului arătat mai sus, vor perde dreptul de a se folosi de dispozițiunile acestei legi.

Fie-care țaran, va dispune ca un absolut proprietar de locurile ce va priimi în virtutea acestei legi.

Art. 17. In urmarea dispozițiunelor acestei legi, destăcându-se pentru tot d'auna tot felul de îndatoriri reciproce silite dintre proprietari și cultivatori, ramane atât munca căt și proprietatea absolută liberă.

Ori-ce relație intre proprietari și cultivatori se vor regula de acum înainte numai prin învoelii de bunăvoie, care vor fi conforme legiei civile.

CAP II

Art. 18. Prețul de învecinătate

CAP. II.

Despre despăgubire.

Art. 18. Pentru cesiunea pământurilor prevedute la Art. 5 și pentru rescumpărarea drepturilor proprietarilor pe acele pământuri, primesc fie-care proprietar o despăgubire de 40 Galbeni pentru pământurile de dincöce de Milcov și de 60 galbeni pentru cele de dincolo de Milcov.

Proprietarii care să cedă pământuri mai puține precum s'au șis la art. 10 vor primi despăgubire după analogia pământului cedat.

Pentru locurile cuvenite pentru casă și grădină, fie-care cultivator va mai plăti proprietarului căte doi galbeni, platnici în patru termene din șese în șese luni prin Consiliul Comunal; acesti banii se vor percepă odată cu contribuțiile directe.

Art. 19. Suma cuvenită pentru pământurile de exploatare se vor plăti proprietarilor prin fesaurul Public.

Acăstă plată se va efectua prin obligații ale Statului, date la mina proprietarilor vinđători, platnice prin tragere la sorți, în termen cel mult de..... ani.

Aseste obligații vor avea drept asigurare, în ipotecă toate domeniurile și moștele Statului.

Art. 20. Cultivatorii improprietării vor plăti către Stat valorea pământului cedat lor, în anuități de trei galbeni pe an acel de dincöci de Milcov și de patru și jumătate galbeni acel de dincolo de Milcov. În'aceste anuități intră opt la sută interesul și restul de amortisare.

Desfacerea se va face într'un timp care se va calcula pe tablele de anuități.

Acăste anuități se vor respunde și se vor percepe în acelaș mod și la acelașu termin, ca și contribuțiunea directă.

Pământurile cultivatorilor împroprietării vor remânea ipotecate către Stat cu privilegiu pe lîngă orice altă ipotecă sau șestre pînă la complecta refuire a plătei către Stat.

Art. 21. Când însă cultivatorii vor plăti către proprietarii sau către Stat totă suma ce datorește prin anticipație, ei vor fi refuși și pământurile lor libere de orice ipotecă.

Art. 22. Pentru a se constata numărul terenilor clăcași depe fie care moșie, precum și cifra de despăgubire la care fie-care proprietar are dreptul, se va institui în fie-care plassă căte o comisie de constatare compusă de un delegat ales de toți proprietarii plăseni, de un delegat ales de consiliile comunale ale satelor locuite de clăcași și de un delegat al fiscului.

Acăste comisiuni vor fi datore în termen de șese lună de la instituirea lor, a săvîrșii lucrarea incredințată lor.

Comisiunile vor avea drept normă statutul quo dictumna anului 1863 pentru ceia-ce privesee numărul terenilor clăcași aflați pe fie-care moșie.

Art. 23. Lucrările deosebitelor comisiuni de plăși, se supun revisiunii respectivelor comitete Permanente a le judecierilor. Acăsta se face prin recurs fie din par-

Amendament la art. 18.

Amendament la art. 20.

Articolul 21 intocmai.

tea proprietarilor sau a țerranilor, fie din partea ~~dilei~~ căreia îl să iasă în cauză și se lezează în ceea ce este de la proprietarii și de la țărani.

Art. 24. În contra otăririlor Comitetelor Permanente ale judecătorilor, se poate apela la Consiliul de Stat carele se rostesc definitiv.

Art. 25. În modul mai sus prescris, constatănduse cătîmea de despăgubire la care fie-care proprietar își are drept, Comitetul Permanent al judecătorului unde el își are moșia îi liberă un titlu doveditoriu despre sumele ce își se cuvine drept despăgubirea clăcări și a sarcinelor cele latale ale țerranilor de pe moșia sa desființate prin legea de faciă. Aceste titluri se preface apoi în obligațiuni ale Statului în modul prescris în capitolul următor.

CAP. III.

Despre cassa de despăgubiri.

Articolul 22 intocmai.

Art. 26. Se institue în orașul București un Comitet central sub numele de *Comitetul de liquidare a obligațiunii rurale*.

Articolul 24 intocmai.

Art. 27. Acest comitet se va compune:

1. Din Ministrul de Finance Președinte.
2. Din patru membrii aleși de proprietari de moșii conform Art. . . .
3. Din un membru al Curții de compturi ales de către Curte.
4. Din un membru al adunării legiuitorice ales de către adunare.

Amandament la art. 25.

Art. 28. Ministrul de Finance va putea fi reprezentat în Comitetul de liquidare prin un delegat al său.

Articol adăugat.

Art. 29. La epoca punerii în lucrare a acestei legi, toți proprietarii de moșii cari îi au clăcașii se vor convoca pentru fie-care judecător într-o adunare generală. Membrii prezenti vor alege din sinul lor căte doi delegați pentru fie-care judecător.

Acești delegați, întruniti în patru diferite orașe ale țării, după o egală împărțire ce se va publica de Guvern, vor procede la alegerea din sinul lor a către unuia membru al comitetului de Liquidare.

În casă de vacanță înlocuirea membrului comitetului, se va face tot în acest mod de către respectivul colegiu unde fusese ales.

Art. 30. Comitetul de Liquidare îndată după instituirea sa, va primi dela proprietari titlurile de despăgubire, liberate de respectivele lor comitete Permanente, și le va schimba cu obligațiunile Statului de o valoare corespunzătoare care se vor inscrie în cașul datoriei publice.

Art. 31. Aceste obligații vor fi de 100, 500, și 1,000 galbeni fie-care, precum și de fracțiuni mai mici, împărțite la sută în opt %.

Dupe adoptarea unei monede naționale, aceste obligații se vor preface în noua monetă a țării.

Obligațiile rurale vor purta dobândă de 8%. Plată a acestei dobândi va incepe din data desființării clăcării.

a celor lalte îndatoriri, și se respunde indrituișilor din 6 în 6 lună.

Art. 32. Cupoanele dobândilor espirate se priimesc de către tòte casele Statului ca banii în numărătoare.

Art. 33. Obligațiunile sunt la portor.

Art. 34. Obligațiunile rurale se priimesc drept cauțiune sau gajuri ipotecare de către tòte casele Statului.

Creditorii ipotecari anteriori asupra unei moșii, continuă a avea un drept de privilegiu asupra acestor obligații care reprezintă o parte din fondul ipotecat lor.

Spre acest sfîrșit, tòte tribunalele unde se vor fi constituit ipotece pe moșii, vor trimite până la punerea în lucrare a acestei legi, și o lună după acesta punere în lucrare la Ministerul finançelor, o listă de tòte ipotecele constituite, și Ministerul va înainta respectivelor tribunale titlurile de obligaționi a le moșie ipotecate, spre regulare intre debitoru și creditorul ipoteticariu.

Art. 35. A șaptea parte din valoarea totală a obligațiunelor în finția a le proprietarilor de moșii private se va trage la sorti la finele fie-cărui an de către comitetul de Liquidăriune, astfel încât în cît într'un termín cel mult de șepte ani, tòte obligațiunile particularilor se fie stinse.

Acestă tragere la sorti se va face în ședință publică anunțată prin foile oficiale cu o lună mai naîntă. Numerile obligațiunelor eșite la sorti, se vor publica prin monitoriu; ele vor fi plătite mult în termín de 15 ani de către dupe tragerea la sorti.

Art. 36. Obligațiunile rurale și cupoanele de dobândă ce se vor strica sau rumpe, pot fi renoite.

Art. 37. Falsificarea acestor obligațiuni este passabilă de acelăși penalitate, se rezolvă de lege în contra fabricației monedelor false.

Art. 38. La începutul fie-cării sesiuni, **Ministrul de Finance**, comunică Adunării Legislativă, expunere lămurită despre tòte operațiunile comitetului de Liquidăriune.

Art. 39. Până în șese luni dupe punerea în lucrare a acestei legi, fie-care proprietar va putea drept plată obligațiunelor săle și pentru pământul ce el a cedat, se priimescă un alt pământ de aceiași intindere și calitate pe moșiele Statului, care s'ar afă în același judeciu, și cu preferință pentru cei care se învecinesc cu acele moșii.

Spre acest sfîrșit, fie-care proprietariu, care va voi să priimescă acesta dare în plată vor adresa în acel timp cererea lor înscris către comitetul de liquidare.

Acest comitet în înțelegere cu Ministerul de finanțe și autoritățile administrative locale, va regăsi a se ceda proprietariului de obligaționi, un număr egal de pogone pe o moșie a Statului ce va fi în același judeciu, și cu preferință pentru vecin.

Intinderea, calitatea precum și direcția a trebule să se observe la darea pământului cedat, se vor face de către comisiunile de care său vorbit la art. cu controlul prevădut la art.....

Art. 40. Obligațiunile stinse prin mijlocul acestor cedări, se vor rumpe, și Statul se va substitui în locul

Art. 28 întocmai.

Art. adăugat.

Amendament art. 29.

CAP. III

Amendament la art. 31.

Art. 32. Această comitet se va compune

Art. 33 întocmai.

Art. 34. Această comitet se va compune

Art. 35. Această comitet se va compune

Art. 36. Această comitet se va compune

Art. 37. Această comitet se va compune

Art. 38. Această comitet se va compune

Art. 39 întocmai.

Art. 40. Această comitet se va compune

fostului proprietar de obligații, spre a strângă pe într-un se-
nunț să nu legea cecănești să sprijine la art.....

Dobînda acestor creație, vor intra în cassă fiscală și vor fi folosite pentru a achita obligațiile de capital și de利潤.

Art. 40. O dată ce terminul de şese lună prescris la Art. 38 va trece, nici o stingere de obligațiuṇă privindare de pămînt, nu se va mai putea opera.

Art: adögat.

Art. 41. La fie-care sfîrșită de an, până la completa stingere a tutelor obligațiunilor rurale, se va pune în vîndare o întindere de 150 mii pogone din proprietățile Statului, spre a se vinde în loturi pentru stingerea obligațiunilor rurale.

Aceste loturi se vor împărți pe cătime dela 5 pogone în sus, deosebindu-se pentru fie-care judecățiu un număr hotărît de loturi.

Tabloul loturilor cu toate numerile și deslușirele cunosciute, se va face de Ministerul de finanțe și Comitetul de Liquidare.

Un regulament special va regula mai pe larg modul împărțirei loturilor pe pămînt.

Art. 42. Vîndarea acestor loturi se va face prin licitație publicate cu doă luni înaintea datei otârîte pentru vîndare, la residenția fiecărui Prefectură, și faciată cu Prefectul, cu un delegat al Ministerului de finanțe, și cu un delegat al consiliului Permanent al judecătorelor.

Art. 43. La vîndarea loturilor obligațiunile rurale se vor primi ca monedă metalică în întreaga lor valoare.

Art. 44. Obligațiunile adunate din aceste vîndări precum și sumele ce se vor aduna în monedă, se vor trimite comitetului de Liquidare, spre a servi la stin-gerea obligațiunilor.

Statul, pentru valoarea ce reprezintă aceste obligații și sume se va substitui în locul fostilor creditorii, și va strînge sumele prevăzute la art... până la a-sa complecă despăgubire, și cu restricția prevăzută la art... §

Art. 45. Statul se va despăgubi de plățile la care are drept pentru domeniele și moșieile săle, numai după stingerea tuturor obligațiunilor private.

Art. 46. Statul va conserva dreptul seū de ipotecă asupra pămînturilor cedate cultivatorilor; până la complecta refuire a fie-cărui.

Elu va libera celuī în drept titlul de proprietate numai în urma acestei refuiri.

Art. 47. Aceste titluri se vor libera fie-cărui cultivator de către comitetul de liquidare prin autoritățile administrative locale.

Dispoziții generale.

Art. 48. Acéstă legiuire nu se aplică la tîrgurile asedate pe moșii cu osebite învoelî și hrisôve.

Art. 49. Acăstă legiuire se va aplica în tōmna anului al treilea de la promulgarea sa. Până atunci însă guvernul, va putea începe lucrările pregătitoare pre-

vădute prin acăstă lege, păstrându-se în săriprăză atunci către o legătură de oprire temporară. Înțelesă sunt dispozițiunile legilor în vigoare.

Art. 50. Töte legile în vigoare relative la această materie, sunt și rămană desființate.